

SVJEDOČANSTVO IZ KNJIGE "MENI JE BOG POMOGAO" -

www.molitvenici.net

SPAŠENI DROGERAŠ

Zovem se Igor i imam 35 godina.

Puno puta razmišljao sam o tome kako svjedočiti o nečemu što je

u potpunosti promijenilo moj život. Zahvaljujući životnim

okolnostima koje su u jednom trenutku izgledale poput moćne

more, doživio sam obraćenje i ponovni susret s Kristom.

Još kao dječak često sam razmišljao o smislu života. Nikako mi

nije bilo jasno zašto ljudi moraju umrijeti pa sam često svoje

roditelje ispitivao o tome.

Djetinjstvo i mladost bili su mi ispunjeni s puno igre i zabave, moj

se život nije ni u čemu posebno razlikovao od života ostalih

mladića i djevojaka. Dugo godina ministrirao sam u Crkvi.

Odrastajući, počeo sam razmišljati o tome kako bi trebao sam

odlučivati što želim, a što ne, vjerujući svojim instinktima, a ne

pravilima koje nameću društvo i Crkva. U svemu tome sve su više

do izražaja dolazile moje slabosti, poput stidljivosti i osjećaja

manje vrijednosti. Ne znajući kako to prikriti, vikendom sam često

bio pod utjecajem alkohola. Taj osjećaj donosio mi je slobodu, ali

osjećaj ispraznosti u meni i dalje je živio. U polupijanom stanju

upoznao sam i djevojke i takav način života trajao je jedno

vrijeme. Ne bi to bilo ništa čudno – jer se mladi ljudi na takav

način često traže - da jednog dana nisam potpuno zalutao i

završio u slijepoj ulici svog života.

Počeo sam „uživati“ marihuanu. Često sam od svojih najbližih bio

upozoravan kako takav način života nije dobar, ali shvaćao sam to

kao puko filozofiranje starijih. Sve se svodilo na alkoholizam i

marihuanu koji su postali dio moje svakodnevnice. Roditelji su me

uputili u Njemačku kako bi me odvojili od društva i okoline u kojoj

sam vidno propadao. Moja očekivanja također su bila da ću

prestati sa svime jer mi je to crpilo i novac i energiju.

No, u Njemačkoj je sve postalo još gore. Počeo sam konzumirati i

jače opijate i završio na samom dnu. Vrativši se kući pao sam u

tešku depresiju, razbolio se i dobio tumor. Vidjevši kako moj život

gubi smisao, rekao sam sebi samome kako nešto moram

poduzeti. Kako nigdje oko sebe nisam vidio osobu koja mi može

pomoći, sjetio sam se župnika i njemu se obratio. Tu počinje moje

obraćenje.

Župnik mi savjetuje da se svaki dan što više molim (daje mi i

molitvenik) i da se priključim zajednici Cenacolo u Međugorju, što

sam naposljetku i učinio.

Zajednica je bila nešto sasvim novo, jedno prekrasno životno

iskustvo. U početku mi je bilo teško, htio sam otići kući, ali momci

koji su bili tamo zbog istog razloga doimali su se vrlo sretni.

Svakog dana molili smo tri krunice, ustajali se rano i radili svakojake poslove. U međuvremenu smo čitali Sveto pismo, molili se, redovito se ispovijedali, imali grupno i osobno klanjanje, sav svijet postala je vjera i rad. Odnos između braće bio je potpuno korektan, tako se živjelo. Svaka ljutnja morala se što prije ispraviti. Ondje nismo smjeli konzumirati nikakve tablete niti preparate, a sve vezano uz naš život bilo je prepušteno Bogu. U takvom okruženju čovjek počinje shvaćati samoga sebe. Onaj osjećaj manje vrijednosti polako je nestajao, a javljali su se osjećaji zadovoljstva i samopoštovanja koji su mi do tada nedostajali. Utjehu koju sam do tada pronalazio u piću i drogama zamijenio sam razgovorom s Bogom i svojim bližnjima.

Život počinje imati smisao.

U Cenacolu sam proveo tri i pol godine. Iako sam u početku

mislio kako je to nemoguće - jer razni pokušaji s medicinskim

preparatima nisu mi pomogli – danas imam sređen život bez

droge i alkohola.

Majka Elvira, utemeljiteljica Zajednice, dala mi je jako lijepu

poruku: „Mi nismo ovdje da ozdravljamo, već da ljubimo...“ Takav

stav Cenacolo i danas održava u svom radu i djelovanju. Tamo

sam upoznao mnogo mladića. Neki su poput mene u potpunosti

ozdravili, a neki, nažalost, nisu uspjeli.

Problem je što čovjek, kada se vrati u izvanjski svijet, zaboravi na

Boga i molitvu koja je u Zajednici bila početak i završetak svakoga

dana. U tom lutanju bez Božjeg pouzdanja nekolicina njih

ponovno se vrati drogi, predozira se i nažalost završi kobno, tj.

umre.

Ja sam održao takav način života i tvrdim da je Bog onaj koji

spašava, u njemu sam pronašao svoj smisao. Svaki dan molim i

čitam Bibliju. Danas se pripremam za teologiju i želim postati

svećenik.

Ono što je Bog za mene učinio svjedočit ću do kraja svog života,

jer velika su djela Njegova među onima koji ga zazivlju.

Sam Krist, ljubeći nas i predajući svoj život za nas, jasan je

primjer kako bismo trebali živjeti.

Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga i pronaći ćeš svoj smisao i

biti sretan. Svi poroci lažni su i kratkotrajni.

Bog vas blagoslovio! (I. K.)

• Svoju potrebu (teškoću) u vjeri predaj Bogu.

• Ako Bog brine za čitav svijet,

neće zanemariti ni tebe.

• Da bi došao u njegovu blizinu

i primio pomoć - kreni putem molitve.

• **Izaberi molitve ili devetnicu i počni moliti!**

• **Odredi vrijeme u danu kad ćeš moliti.**

- **Možeš pozvati i ukućane ili prijatelje**

na zajedničku molitvu.

- **Nastoj pohadati crkvu i biti na svetoj misi.**

- **Ne boj se! Bog je na tvojoj strani!**

- **Ustraj u molitvi (i onda kada ti se ne moli)!**

- **Ne treba previše misliti na svoje slabosti**

i grijeha, nego gledati u Boga

i željno očekivati blagoslov.

